

ΠΕΡΙ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Της Σοφίας Ράλλη Καθαρείου

Η σκληρή στάση των ισχυρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης έναντι των Ελληνικών αιτημάτων για την αντιμετώπιση της αποπληρωμής του Ελληνικού χρέους έφερε την Ελλάδα στο χείλος του οικονομικού γκρεμού. Η καθημερινή αγωνία του απλού πολίτη για την επιβίωσή του έφθασε στο...αμήν. Η προσπάθεια εξισορρόπησης οικονομικών αναγκών για την διατήρηση ενός στοιχειώδους βιοτικού επιπέδου του Έλληνα πολίτη, αλλά και η απεγνωσμένη προσπάθεια της Ελληνικής Κυβέρνησης να φανεί αντάξια των προσδοκιών του πάσχοντος λαού, έχει δημιουργήσει ήδη μια πολιτικά ηλεκτρισμένη ατμόσφαιρα όπου οι διαπληκτισμοί εντός και εκτός Βουλής, οι ύβρεις, τα παράτυπα, οι βαρβαρότητες και παντός είδους συγκρούσεις να είναι το επαναλαμβανόμενο σενάριο στο καθημερινό θέατρο του παράλογου. Βέβαια, όποιος δεν είναι μέσα στο χορό πολλά τραγούδια ξέρει.

Η τεράστια γεωγραφική και πολιτική απόσταση που μας χωρίζει από την Ελλάδα μας επιτρέπει να...φιλολογούμε για όλα όσα γίνονται στην Ευρώπη και την Γενέτειρά μας, αν και τώρα τελευταία βλέπουμε ότι και η «τυχερή μας χώρα» η Αυστραλία, δεν πάει και τόσο καλά, από πολιτικής πλευράς!

Αλλά ας μη φύγουμε από το θέμα μας. Πολλά είναι τα ερωτηματικά για την οικονομική ανάκαμψη στην Ελλάδα. Θα διαμορφωθεί η κρατική μηχανή στην Ελλάδα σε βαθμό που να αντιμετωπίσει τις νέες απαιτήσεις των καιρών, θα μπορέσει ο Ελληνικός λαός να αλλάξει νοοτροπία, θα μπορέσει να υπάρξει νέα αντίληψη ως προς τις υποχρεώσεις των κηδεμόνων της δημόσιας ζωής, αλλά και των υποχρεώσεων ενός εκάστου και μιας εκάστης των πολιτών ώστε να διασφαλιστεί η ύπαρξη ενός ευνομούμενου κράτους;

Θα μπορέσουν οι πολιτικοί να αφήσουν τα κομματικά στην πάντα, θα μπορέσουν να κρατήσουν μια απόσταση από την «καρέκλα» και το «δικό τους» συμφέρον για να συνδράμουν όλοι και όλες στην ανασυγκρότηση της Ελλάδας; Γιατί πρέπει να βασιλεύει πάντα η ασυνεννοησία; Γιατί πρέπει η πολιτική άποψη να παραμένει πάντοτε το «απόρθητο φρούριο» και η πολιτική καρέκλα

το «μέγα στοίχημα»;

Όπου και να πάω η Ελλάδα με πληγώνει! Έτσι λέει και ο ποιητής! Όμως έχουμε το δικαίωμα να είμαστε καρφωμένοι στο παρελθόν; Η ιστορία μας προτείνει ότι «τα πάντα ρέουν» οι καιροί αλλάζουν και εμείς όλοι και όλες, ίσως πρέπει να διαπραγματευόμαστε αλλιώς την θέση μας και να μην παραμένουμε «δεινόσαυροι».

Φοβούμαι ότι πολλές από τις απαντήσεις στις πάρα πάνω ερωτήσεις δεν θα τις δούμε επί των ημερών μας, παρά την ομολογούμενη φοβερή ταχύτητα στην εξέλιξη των πραγμάτων που είναι χαρακτηριστικό της εποχής μας. Αλλά δεν απελπίζομαι. Βρίσκω την απάντηση, την παρηγοριά στο διάβασμα και στην σοφία των σκεπτόμενων ανθρώπων του σήμερα.

Πρόσφατα ήρθε στα χέρια μου ένα βιβλίο της σπουδαίας και τρανής φιλοσόφου της Ελλάδας, της Πανεπιστημιακής δασκάλας, Μερόπης Σπυροπούλου που έχει τίτλο, ΜΕ ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΑΥΡΙΟ. Σίγουρα, η μελέτη των συγγραμμάτων της νεότερης διανοήσης στην Ελλάδα προσφέρει και σε μας που ζούμε μακριά από την Ευρωπαϊκή κρίση – μια ακτίνα αισιοδοξίας.

Πως λοιπόν, όχι μόνο η Ελλάδα, αλλά και κάθε κράτος της παγκόσμιας οικονομικής σύμπραξης, μπορεί να αποφύγει την πολιτικοκοινωνική φθορά και το ηθικό κατρακύλημα που συνάδει με την φθορά αυτή; Ίσως η απάντηση να βρίσκεται στην ενδυνάμωση του σύγχρονου πολίτη της παγκόσμιας κοινωνίας. Ίσως είναι αναγκαίο για το άτομο να αναλάβει την ευθύνη του, την ευθύνη της, για την εξυγίανση του συνόλου στο οποίο ανήκει. Ίσως έτσι το άτομο να υποχρεώσει το σύνολο στο οποίο ανήκει να αλλάξει ρότα, και να μεριμνήσει – να ασκήσει πίεση στα κέντρα αποφάσεων, να αλλάξουν προοδευτικά για την εξυγίανση των οργανικών ενώσεων, δηλαδή των άλλων κρατών, με τα οποία υπάρχουν κοινοί σκοποί και επιδιώξεις.

Μου έρχονται στη μνήμη τα λόγια του Καζαντζάκη που μας παρέδωσε την σκέψη του για τον ορισμό και την χρήση της ευθύνης: «Ν' αγαπάς την ευθύνη», μας είπε, «Να λες, εγώ, μοναχός μου θα σώσω τον κόσμο. Κι' αν δεν σωθεί, εγώ θα φταίω.»

Σπουδαία κουβέντα αυτή! Λόγος που ασφαλώς δημιουργεί την

ανάγκη διαλόγου, το παιχνίδι της ερώτησης και της απόκρισης που τόσο συχνά βάζει σε δίλλημα τον άνθρωπο απέναντι στις απαιτήσεις των καιρών.

Οι απαιτήσεις των κοινωνιών σήμερα υποβάλλουν τον εργαζόμενο άνθρωπο σε θυσίες κεκτημένων δικαιωμάτων γιατί στις κοινωνίες αυτές άνθισε όσο ποτέ άλλοτε η χρησιμοθηρία, ο άκρατος υλισμός, η παραγνώριση των παραδοσιακών αξιών της φιλαλληλίας, ο αχαλίνωτος δαρβινισμός σε όλους τους τομείς

δια των οποίων ο άνθρωπος θα προόδευε, δηλαδή από την παιδεία μέχρι την επιστήμη, από το εμπόριο των απαραίτητων εδωδίων μέχρι των ουσιών που εθίζουν και δολοφονούν τους χρήστες, από των μηχανών και των βιομηχανικών παραγωγών που υποτίθεται διευκολύνουν την ζωή μας, μέχρι των χημικών και άλλων όπλων που εξολοθρεύουν την ύπαρξή μας.

Αλλά, στην σκοτεινή εικόνα του παραπαίοντα ανθρώπου σήμερα, ας παραθέσουμε τον νέο τύπου πολίτη που αποζητά την κάθαρση

στη ζωή μας, τον σεβασμό στους νόμους, την αδελφοσύνη των πολιτών του κόσμου και την διασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που εξασφαλίζονται με νέους αγώνες για την τήρηση των ισορροπιών, γιατί ούτε οι λαοί, αλλά ούτε και τα άτομα δεν μπορούν να συνυπάρξουν κάτω από κοινοπραξίες που προσφέρουν χάσμα μεταξύ εκόντων και μη εκόντων, χάσμα μεταξύ αυτών που γνωρίζουν και αυτών που δεν έχουν ούτε τη στοιχειώδη παιδεία, εκεί όπου δεν υπάρχει ισοτιμία ούτε ισοπολιτεία, δηλαδή εκεί που δεν υπάρχει δημοκρατία, εκεί που δεν υπάρχει ευθύνη ενός εκάστου, εκεί που υπάρχει ο «Ωχ Αδελφισμός» και το «Τι με νοιάζει εμένα, εγώ να είμαι καλά».

Και θα τελειώσω εδώ με τα λόγια του ΙΣΟΚΡΑΤΗ.

Η δημοκρατία καταστρέφεται εκεί που υπάρχει κατάχρηση του δικαιώματος της ελευθερίας και της ισότητας, διότι δίδαξε τους πολίτες να θεωρούν την αυθάδεια ως δικαίωμα, την αναιδεια του λόγου ως ισότητα και την αναρχία ως ευδαιμονία.»

Επιχορηγήσεις του Περιβαλλοντικού Οργανισμού (NSW Environmental Trust) της NNO και του προγράμματος «Λιγότερα σκουπίδια, Περισσότερη ανακύκλωση (EPA Waste Less Recycle More initiative)»

Πρόγραμμα περισυλλογής οργανικών αποβλήτων για Δήμους

Επιχορηγήσεις έως του ποσού των 1,300,000 για τους Δήμους

Συμβουλευτείτε στις οδηγίες για τους δικαιούχους του προγράμματος και τον τρόπο αίτησης

Οι αιτήσεις για το πρόγραμμα ξεκινούν την Τετάρτη 22 Ιουλίου 2015 και κλείνουν την Τρίτη 22 Σεπτεμβρίου 2015, στις 17:00

Πρόγραμμα «Αγαπώ το φαγητό, απεχθάνομαι τη σπατάλη (Love food, Hate Waste)»

Επιχορηγήσεις από 5,000 δολάρια έως 70,000 δολάρια είναι διαθέσιμες για Δήμους της NNO, ομάδες Δήμων, Μη Κυβερνητικούς και Μη Κερδοσκοπικούς Οργανισμούς (με νομική κατοχύρωση της δραστηριότητάς τους) και κοινοτικές ομάδες

Συμβουλευτείτε στις οδηγίες για τους δικαιούχους του προγράμματος και τον τρόπο αίτησης

Οι αιτήσεις για το πρόγραμμα ξεκινούν την Τετάρτη 22 Ιουλίου 2015 και κλείνουν την Τετάρτη 30 Σεπτεμβρίου 2015, στις 17:00

Πρόγραμμα για επέκταση Μονάδων Διαχωρισμού και Επεξεργασίας απορριμμάτων

Επιχορηγήσεις από 100,000 δολάρια έως 1,000,000 δολάρια είναι διαθέσιμες για Δήμους της NNO, ομάδες Δήμων, Μη Κυβερνητικούς και Μη Κερδοσκοπικούς Οργανισμούς (με νομική κατοχύρωση της δραστηριότητάς τους). Επιχειρήσεις που έχουν ήδη το ίδιο αντικείμενο εργασίας και θα συμβάλουν κατά το ήμισυ του κόστους στο πρότζεκτ

Συμβουλευτείτε στις οδηγίες για τους δικαιούχους του προγράμματος και τον τρόπο αίτησης

Οι αιτήσεις για το πρόγραμμα ξεκινούν την Τετάρτη 5 Αυγούστου 2015 και κλείνουν την Παρασκευή 9 Οκτωβρίου 2015, στις 17:00

Επικοινωνήστε με το Τραστ

Για περισσότερες πληροφορίες επισκευτείτε την ιστοσελίδα www.environment.nsw.gov.au/grants/WLRMI.htm ή τηλεφωνήστε στο (02) 8837 6093 ή στείλτε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομίου στη διεύθυνση waste.recycling@environmentaltrust.nsw.gov.au